son, PEBS = Bert Pettersson, PENS = Carl-Åke Pettersson, RYRS = Nils Ryrholm, SJNS = Göran Sjöberg, SJTS = Jan Sjöstedt, SJTS = Jan Sjöstedt, SVNS = Ingvar Svensson, SÖKS = Per Sjökvist, TRSS = Kjell Trosell, VGNS = Hjalmar Virgin, WMAS = Magnus Wedelin.

Litteratur

Cederholm, L. 1978. Namnkoder – ett förslag till enhetliga personangivelser inom biologin. – Ent. Tidskr. 99: 135–141.

Henriksen, H. J. & Kreutzer, I. 1982. Skandinaviens dagsommerfugle i naturen. Odense (Skandinavisk bogforlag).

Imby, L. 1987. Boknätfjärilen – svensk dagfjäril i kris? – Fauna och flora 5/6: 197–199.

Kerppola, S. & Mikkola, K. 1987. Autographa buraetica (Staudinger), a plusiine moth new to Finland and Europe (Lepidoptera, Noctuidae). – Notulae Entomol. 67: 119–123.

Mikkola, K. & Jalas, I. 1977. Suomen Perhoset Yökköset 1. Suomen Perhostutkijain Seura/Otava.

Palmqvist, G. 1987. Intressanta fynd av Macrolepidoptera i Sverige 1986. – Ent. Tidskr. 108: 135–139.

Sotavalta, O. 1987. Provincial distribution of Finnish Macrolepidoptera. – Notulae Entomol. 67: 187–205.

Svensson, I., Gustafsson, B., Imby, L., Elmquist, H., Hellberg, H. & Palmqvist, G. 1987. Catalogus Lepidopterorum Sueciae. Stockholm.

Skjutfältets skalbaggar

Andersson, L. & Appelqvist, T. 1987. *Naturen inom Skillingaryds skjutfält, Vaggeryds kommun. En dokumentation av biologiska förhållanden.* Rapport från Länsstyrelsen i Jönköpings län, naturvårdsenheten. 156 s. Pris ej angivet.

Med glädje kan noteras att insekter allt oftare figurerar i naturvårdsinventeringar. Speciellt är det skalbaggarna, och då särskilt de vedlevande, som börjar få en plats i de skyddsvärdas utvalda skara. Att dessa kryp är väl värda denna nyrönta uppmärksamhet bevisas i en färsk rapport om Skillingaryds skjutfält i mörkaste Småland. Det är Leif Andersson och Thomas Appelqvist från Göteborg som tillsammans gjort en bred undersökning av detta områdes naturvärden, bland vilka skalbaggsfaunan utgör en viktig och integrerad del. Skjutfältet är särskilt intressant genom sin stora ljunghed och brandskadade skog.

Skalbaggarna har insamlats med flera olika metoder, bl a bilhåv och fönsterfällor. Resultatet redovisas genom att en översikt av typarter för olika miljöer följs av kommentarer till intressantare arter, och som bilaga finns en fullständig artlista. Många faunistiskt intressanta fynd redovisas, såväl av sydligare torrmarksdjur som av mer nordliga barrskogsdjur.

Områdets karaktär medför en del paradoxala problem för naturvården, vilket får illustreras av följande citat: "De skador som artilleribeskjutningen orsakat ger också skogen ställvis urskogskaraktär". Det är sannerligen ingen lätt uppgift att utforma skötselråd för ett reservat där naturvärdena upprätthålls av en så destruktiv verksamhet som kanoneld. Liknande problem är förknippade med grustäkter o dyl. Viktigt är dock att de brandberoende arterna ges möjlighet att överleva. Detta speciellt då skjutfältet har en lång brandkontinuitet och bevisligen redan hyser många sådana arter.

Det är lite tråkigt om inventeringar som denna endast skall redovisas som stencilerade rapporter från olika myndigheter. De intressantaste resultaten kan mycket väl lyftas ut och lämpligen publiceras i renodlad form i Entomologisk Tidskrift för en bättre spridning bland entomologerna.

Insekternas ökade betydelse i naturvårdssammanhang aktualiserar även en del problem. Ett påtagligt sådant är utvärderingen av den funna artsammansättningen utifrån ofta knapphändiga kunskaper om arternas faunistik och biologi. Det är här viktigt att resurser ges för att fördjupa den kunskapen vilket förutsätter ett förbättrat forskningsklimat där faunistik och taxonomi inte längre betraktas som fula ord. Behovet av bra handböcker och översikter är stort. I en fortsatt avsaknad av aktuell och välgrundad övergripande litteratur riskerar vi att dränkas i lösryckta artlistor och fynduppgifter. Och ändå hör skalbaggarna till de bäst kända grupperna.

Anders Nilsson